

Cziczó Attila:

SENKIFÖLDJE

szövegtörések

©2009

www.cziczo.hu

MESTER

szereplők: terhes nő, mester, férfi (apa)

MESTER (nőnek) A kérdés neked szól: akarsz?

NŐ Igen, akarom.

MESTER Hm. Nem gondoltam volna.

NŐ Nagyon akarom.

MESTER Nem kell fokozni, értem.

NŐ (megszólalna)

MESTER Még azt is tudom - gondolom -, hogy miért. Hm. És nekem ez jó, vagy rossz?

FÉRFI Én nem akarom! (nem figyelnek rá)

MESTER Kell-e? Bár... eggyel több, vagy kevesebb, számít az?

NŐ Szeretem!

MESTER Szeresd! De miért jó ez nekem? (gondolkodik) Tanítom. Sok idő, sok figyelem, munka. Keserűség, esetleg öröm, eredmény... Ki tudja?

FÉRFI Nem akarom! (nem figyelnek rá)

NŐ Mester, ő jó!

MESTER Mi a jó? Mi a rossz? (a nőhöz lép, megpofozza) Fájt?

NŐ Nagyon fájt.

MESTER (megtépi a nő haját) Fájt?

NŐ Fájt.

FÉRFI (mozdulna)

MESTER (megcsókolja a nőt, vérezik a szája) Fáj?

NŐ (törli a vért) Nem fáj. (sír)

MESTER Érdekes.

FÉRFI Ezért nem akarom.

MESTER (észreveszi a férfit) Hát te?

NŐ Ne foglalkozz vele, ő nem akarja!

MESTER (a férfi felé mozdul, aki ijedten hátralép) Vajon miért nem akarja?

NŐ Én akarom!

MESTER Fájni fog.

NŐ A fájdalmat legyőzöm. Láthattad.

MESTER Enyém lesz.

NŐ Rád bízom.

MESTER Hm... (megüti a férfit)

FÉRFI (földre zuhan, reszket) Ezért nem akarom. Mert olyan lesz, mint én.

MESTER Akkor jó. (nevet) Már egészen megijedtem.

TETT 1.

szerplők: jó, rossz, csúf

- ROSSZ (meredten néz előre) Akkor... csinálni kéne. Hideg van.
- CSÚF (kezében kés) Egy erős vágás, határozott mozdulattal, és kész. És kész.
- ROSSZ Ja.
- JÓ Gondold meg, szerintem.
- CSÚF (markolja a kést) Fontos az erő, a pontosság, a magabiztosság, a tiszta fej.
- JÓ Már így is kevesen vagyunk. Kell ez?
- ROSSZ Neked van közöd hozzá?
- CSÚF Kéne egy terv.
- ROSSZ Ez egy racionális döntés. A közösség az első.
- JÓ Az egyén az első. (szünet)
- ROSSZ Na?
- CSÚF Nézd, vág, talál, halál. (próbálja)
- JÓ Rossz ötlet.
- ROSSZ Jó ötlet. (összenéznek)
- CSÚF Tudom, hogy nincs más megoldás.
- JÓ Mindig van más megoldás. Mindig.
- ROSSZ Hülyeség.
- CSÚF (elvágja a saját nyakát)

TETT 2.

szerplők: jó, rossz, csúf

(levest esznek némán, majd hirtelen abbahagyják)

JÓ Jó vagyok, mert szeretlek benneteket. Féltetek is. Adni, adni, adni – más nincs a fejemben. Nincs „én”, csak „mi” van. És „ti”. Ti vagytok mindenek előtt, aztán mi, aztán te és te, és csak azután én. A levesem is nektek adom. Vegyétek!

(nem mozdulnak)

ROSSZ Rossz vagyok. Mert nem szeretlek titeket. Nem érdekeltek. Zavartok. Birtokolni akarok mindent. Kellettek nekem. Ahhoz, hogy „én” lehessen. Eszköz vagytok. Az eszközeim. A levesem nem adom nektek. Elvinném a tiéteket is.

CSÚF Csúf vagyok. Nem szeretem magamat. Szép lennék inkább. Egyedül nem lehetek. Segítetek? Talán! Nélkületek nem tudnám, hogy ki vagyok. Veletek változhatok meg. Kettősség. Bizonytalanság. Hm. A levesem inkább kiöntöm. (szünet) De én sem vagyok őszinte.

TETT 3. (SZÜLETÉS NAP)

szereplők: jó, rossz, csúf, anya, gyerek, nép

(hárman meditálnak – a távolban ünnepség, a tömegeből az anya siet hozzájuk)

ANYA (odaér, vár, a földet nézi)

ROSSZ Nos?

ANYA Kimondta.

JÓ Kimondta?

ANYA Igen.

ROSSZ És mit mondott?

ANYA Azt mondta... (sóhajt)

ROSSZ Mit?

ANYA Az apját akarja. Zoltánt.

ROSSZ (szünet) Kit?!

ANYA Zoltánt. Az apját.

JÓ Zoltánt? De hol van Zoltán?

CSÚF Nem tudja senki.

JÓ Szóval itt nincs.

ROSSZ Persze, hogy nincs itt. Zoltán egy szar alak.

ANYA Mindig ezt mondtam neki én is. Azt mondtam: én az anyád vagyok, én itt vagyok, de hol van az apád, Zoltán? Ezt mondtam neki. És mégis!

CSÚF Most akkor?

ROSSZ Hozd ide a lányodat!

ANYA Idehozom. (elrohan)

CSÚF (szünet) Ilyen még nem volt. Hogy a kiválasztott ennyire értetlen legyen!

ROSSZ Nézd meg az apját! Nézd meg az anyját! Tiszták? Nem.

JÓ És mégis jár neki. Amit kimond.

CSÚF De miért pont ezt?

JÓ Neki ez kell. Az apja, Zoltán.

CSÚF (néz) Jön.

ROSSZ (ideges) Látom, hogy jön!

JÓ Akkor együtt, vagy külön?

(kő-papír-olló szerű játékkal döntenek)

CSÚF Oh! Külön?

ROSSZ Legyen így!

JÓ Majd ő dönt.

ANYA (odaértek) Itt a lány.

ROSSZ (méregeti) Téged ünnepelnek?

LÁNY A születésnapomon.

ANYA Pont ma van.

ROSSZ És kimondtál valamit.

LÁNY (határozott) Igen. Az apámat akarom, Zoltánt.

ANYA (zokog) Ilyet mondott!

ROSSZ Jó. Hallgasd meg válaszainkat!

CSÚF (hosszan nézi) Lányom. Apád, akinek a neve Zoltán, nincs itt. Elhagyott. Neked hiányzik, persze, hiszen az apád. Szereted őt. Mert az apád. Zoltánt idehívni nem tudjuk. Merre lehet? Senki nem ad választ. De mi, a vezetőid, vagy akár csak én, egyedül, leszünk, leszek az apád. Tán még jobb is így neked! Ezt mondom én. Elfogadod?

LÁNY (nemet int)

JÓ Hallgass meg engem! (szünet) Zoltán nincs. Nem is volt, nem is lesz. Ne keresd, felejtse el! Nézz előre, tanulj meg élni nélküle! Tedd ezt!

LÁNY (mérges) De nem!

ROSSZ Én jövök. (néz) Lányom, a te ünneped van, téged táncolnak körbe a többiek, minden tekintet rád tapad. Hát halld az örömhírt! (vár) Én vagyok Zoltán, az apád!

LÁNY (szünet) Apám! (a nyakába ugrik)

ROSSZ Az apád vagyok.

ANYA (hitetlenkedik, majd eszmél) Zoltán!

ROSSZ (önkívületben) Zoltán vagyok!

* * *

LÁNY (súgva) Tudom, hogy hazudsz.

ROSSZ (súgva) Az jó.

LÁNY De nem baj.

ROSSZ Érted tettem.

LÁNY Nem hiszem.

ROSSZ Hanem?

LÁNY	Magadért.
ROSSZ	Hm. Ez is igaz.
LÁNY	Mindegy.
ROSSZ	Lényegtelen.
LÁNY	Apám!
ROSSZ	Gyermekem!
ANYA	Zoltán! (átöleli őket)

KATONÁK

szereplők: három katona

(nézelődnek, cigarettáznak)

EGYIK (szünet) Freud az anyját is dugta?

MÁSIK Nem hiszem.

EGYIK Ki tudja?

HARMADIK Fejben lehet. Gondolatban. Úgy már én is.

EGYIK Anyádat?

HARMADIK Azt.

EGYIK Jó volt?

HARMADIK Nem emlékszem.

MÁSIK Kár.

HARMADIK De bennem maradt. A gondolat.

MÁSIK Mélyen. Ott szokott maradni.

EGYIK Mi alapján van? Hogy mi marad meg?

MÁSIK Elfojtás.

HARMADIK Anyád.

EGYIK Mi?

HARMADIK Anyád megbírnám!

EGYIK Mit?

HARMADIK Dugni.

MÁSIK   Az elfojtás miatt van.

EGYIK   Azért dugunk?

MÁSIK   Öreget.

HARMADIK   Az anyám öreg.

MÁSIK   Mondom!

EGYIK   Ezért van?

MÁSIK   Az elfojtás, ugye!

EGYIK   Mi más?

HARMADIK   Az anyám miatt a te anyádat.

EGYIK   Az elfojtás miatt?

HARMADIK   Azért akarunk anyát dugni.

MÁSIK   Az elfojtás.

(elnyomják a csikket, lassan, elgondolkozva elindulnak, felveszik a fegyvereket, gázálcot)

HARMADIK   (már majdnem fejére húzta) És gyereket miért?

(elindulnak)

TISZTELET

ÉN   Ez fürdik a vérében,

                          Ez szarik a vécében,

                          Ez itt marad gyedül,

                          Ez hamisan hegedül,

                          Ez árvát hagy a világra,

                          Ez mérget önt a virágra,

                          Ez vihart fest az égre,

                          Ez nyolcat mond a hétre.

SZÓVÁM

szereplők: vámos, két határátkelő

VÁMOS	(int a fejével)
EGYIK	(elővesz egy szót) Most.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
MÁSIK	Tegnap.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
EGYIK	Voltam.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
MÁSIK	Huszonegy.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
MÁSIK	Ma.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
EGYIK	Vissza.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
EGYIK	Néz.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
MÁSIK	Én.
VÁMOS	(nemet int, szemétkbe)
EGYIK	Mi.
VÁMOS	(ígent int)

EGYIK (meglepődik) Mi?

VÁMOS (ígent int)

EGYIK Tudás.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

MÁSIK Evolúció.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

MÁSIK Civilizáció.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

MÁSIK Kultúra.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

MÁSIK Hatalom.

VÁMOS (elbizonytalanodik, bemegy az épületbe, visszajön)

MÁSIK Hatalom!

VÁMOS (ígent int)

EGYIK Szeretlek.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

EGYIK Gyűlöllek.

VÁMOS (nemet int, szemétkbe)

EGYIK Közöny.

VÁMOS (ígent int)

MÁSIK Zöld.

VÁMOS	(nemet int, szeméttbe)
MÁSIK	Dobban.
VÁMOS	(nemet int, szeméttbe)
EGYIK	Fasz.
VÁMOS	(ígent int)
MÁSIK	Víz.
VÁMOS	(nemet int, szeméttbe)
EGYIK	Kampó.
VÁMOS	(ígent int)
EGYIK	Vám.
VÁMOS	(ígent int)
MÁSIK	Pénnz.
VÁMOS	(nemet int, szeméttbe)
MÁSIK	Szandál.
VÁMOS	(nemet int, szeméttbe)
MÁSIK	(minden szót szétszór, dühös)
EGYIK	Utolsó.
VÁMOS	(ígent int)
(vége az ellenőrzésnek, elindulnak, de a vámos valamit észrevesz, köhint)	
MÁSIK	(elővesz egy szót a cipőjéből) Ajtó.
VÁMOS	(gondolkozik, majd ígent int)

PÁRATLAN

szereplők: barát, ember

BARÁT (gyorsan leül, körülnéz) Itt van minden. (átad egy csomagot)

EMBER Más nem kell? (elteszi)

BARÁT Minden itt van.

EMBER Nem kell még valami?

BARÁT Nem. (rágyújt)

EMBER (szünet) És milyen?

BARÁT Mi milyen?

EMBER Ott.

BARÁT Más. Nagyon más.

EMBER Kíváncsi vagyok.

BARÁT Kemény lesz. Az eleje.

EMBER Mert? (megijed)

BARÁT Először a kérdések.

EMBER Mi van velük?

BARÁT (sóhajt) Kemény lesz.

EMBER De milyen?

BARÁT (legyint)

EMBER Sok lesz?

BARÁT Nem.

EMBER Hanem?

BARÁT Kevés. (szünet) De kemény. Mind.

EMBER Tudni fogom?

BARÁT Mit?

EMBER A válaszokat.

BARÁT Tudni fogod. Kell tudnod! (nevet)

EMBER Félek.

BARÁT Az jó. Segít.

EMBER (szünet) S még?

BARÁT A páratlanság.

EMBER Hogy?! (megijed)

BARÁT Hogy mennyire vagy páratlan.

EMBER Nem értem.

BARÁT A páros nem jó. A kettő. Vagy a négy.

EMBER Mi kettő?

BARÁT Akármi. Mondjuk fog.

EMBER Fog?

BARÁT (mutatja a fogait) Ja, fog.

EMBER Mi van vele?

BARÁT Csak páratlan jó.

EMBER Nem értem.

BARÁT Harmincegy. Vagy huszonöt. A harminc már gáz.

EMBER Kihúzzák akkor?

BARÁT (nemet int) Neked kell!

EMBER (elgondolkozik) Fájhat, mi?

BARÁT Kurvára.

EMBER (szünet) És az ujj is?

BARÁT Az is.

EMBER Az páratlan. Egy kézen.

BARÁT Ja. De kettőn páros.

EMBER Szívás. És megmondják, hogy egy kéz, vagy két kéz számít?

BARÁT (bólint)

EMBER De a szem... a szem az nem, ugye?

BARÁT (bólint: az is)

EMBER (kirázza a hideg) Kurva élet!

BARÁT (elnyomja a csikket) Mondom, hogy kemény lesz.

EMBER (hosszan nézi) Te nem is voltál ott soha.

ŐSANYA

szereplők: vezető, apa, anya, nép, gólya, gyerek

(anya az apa térdének dőlve, szenvedő arccal szül)

VEZETŐ (távcsővel nézi a távot) Már nincs sok idő hátra.

NÉP Haligali! (földre veti magát)

APA (anyának) Édesem.

ANYA Fáj! (sír)

APA (vezetőnek) Fáj neki!

VEZETŐ Hopp! Már látom!

NÉP Haligali! (földre veti magát)

APA A fejét?

VEZETŐ Eltűnt.

ANYA (felordít)

VEZETŐ Megint látom!

APA (anyának) Látja!

VEZETŐ Ne hagyj abba!

ANYA (nyom, ordít)

VEZETŐ Tisztán látom!

NÉP Haligali! (földre veti magát)

VEZETŐ Már nagyon közel van!

APA Fiú? Ugye, fiú!

VEZETŐ Csak az lehet.

ANYA (ordít) Fiam!

NÉP Fiú! (földre borul)

VEZETŐ (elveszi a távcsövet) Látjátok? (mutatja)

APA Hol?

NÉP Hol?

VEZETŐ Itt van! Ott van! Látjátok?

ANYA (hosszan ordít)

VEZETŐ Megérkezett.

(leszáll egy gólya, csőrében a gyerekkel)

VEZETŐ (vizsgálja a gyereket)

NÉP Fiú?

ANYA (feszülten figyel, halkan piheg)

VEZETŐ (szünet) Lány.

NÉP Oh!

VEZETŐ Az ősanyánk! (leborulnak)

NÉP (szünet) Haligali... (félénken felnéz) De hogy lehet... mi már itt... az ősanya meg csak most...

VEZETŐ (dühösen felugrik) A faszom kivan tőletek! (elrohan)

ÁLLAMPOLGÁRSÁG

szereplők: bizottság (négyen), újember

ÚJEMBER (szünet) Én vagyok az új.

EGY (ír, hümmög)

KETTŐ Te vagy az új.

HÁROM Az új.

ÚJEMBER Igen, az új vagyok.

KETTŐ Honnan?

NÉGY Honnan jöttél?

ÚJEMBER Innen. (mutatja)

HÁROM (nézik) Szóval onnan.

ÚJEMBER Igen. Innen.

KETTŐ (mutatja) Onnan.

EGY (hirtelen) Felkészültél?

ÚJEMBER Igen.

HÁROM Fel is kell

NÉGY (szünet) Kezdenéd?

ÚJEMBER Igen, kezdeném.

HÁROM Az jó.

EGY Mi vagyunk a régiek.

HÁROM Mi, négyen.

ÚJEMBER Tudom.

NÉGY Ne hibázz! Értve?

ÚJEMBER Azon leszek.

EGY Négy kérdés, négy válasz.

NÉGY Hiba nincs.

HÁROM Nincs!

KETTŐ Mert nem is lehet.

ÚJEMBER Kezdjük?

NÉGY (szünet) Kezdenéd?

ÚJEMBER Igen.

KETTŐ Amikor mi kezdtük, az régen volt.

HÁROM Nem most. Régen!

EGY Ha készen állsz, kezdjük.

ÚJEMBER (sóhajt) Készen állok.

KETTŐ Azt hiszed?

ÚJEMBER Azt.

NÉGY (kettőnek) Ez is... (rázza a fejét)

HÁROM Na, ez is.

ÚJEMBER Kezdődik?

NÉGY (közelebb hajol) És ha már elkezdődött?

EGY (felkapja a fejét, majd óvatosan nemet int)

NÉGY   Figyelj! (szünet, majd hirtelen) Tűz?

ÚJEMBER   Víz.

EGY   (hirtelen) Élet?

ÚJEMBER   Halál.

HÁROM   (hirtelen) Szeret?

ÚJEMBER   Gyűlöl.

KETTŐ   (hirtelen) Sál?

ÚJEMBER   (szünet) Sál? (ideges) Sál?

KETTŐ   Igen. Sál.

ÚJEMBER   (szünet) Sapka?

KETTŐ   (közelebb hajol) Nem.

ÜNNEP 1.

SZÓNOK

Nem kérdés, kik vagyunk. Mi vagyunk. Te és te és te és én. Így, együtt, mi vagyunk. mert akarunk lenni. Egész. A kör bezárult. Erős karok összekapaszkodtak, vasmarokkal tartják kézben az egészet. A körből nincs kiút. Kiúttalan. Uraljuk az egészet, együtt, sok apró akarat alkot egy erőt, ami összezár. Mit tudunk? Mindent. Ami az összetartozáshoz szükséges. Akarat, elfogadás, hit. Egység. A körön kívül vannak ők. Nekik nincs akaratuk. Nem akarnak, mert hiszik, hogy nekik jár. Hogy jutalom a létük. Nem tesznek érte semmit. Ebben különböznek. Ők a rosszak. Mi elfogadjuk másságukat. Ők nem fogadják el másságunkat. Mi vagyunk a jó. Hisszük, hogy így van. Hit. Nézzetek rám! Láttok? Én látlak benneteket. Az akaratot, elfogadást, hitet. Ez így jó.

ÜNNEP 2.

SZÓNOK

Itt élünk. Tessék körülnézni! A távolban a hegyek. Körvonalak csupán. Szivárvány formázta szabályos formák. Kopárak. Vagy nem. Amott az erdő. Ökolbe szorult, tüskés ágak. Átjárhatatlan. Vagy nem. Amarra házak. Az ablakok zárva. Az ajtók is. A tetőkön lyukak, rések a falakon. Üresek. vagy nem. Ez a kert. Virágok, zöldségek, gyümölcsök, fű. Férges járta szürke föld. Színtelen. Vagy nem. Nézzetek körül! Az élet nyomait kutassátok! Otthont kerestek? Nincs itt senki. vagy...

ÜNNEP 3.

SZÓNOK   Ég és föld. Mélység és magasság. Ég és föld. Színek és szürkeség. Ég és föld. Hideg és meleg. Ég és föld. Tett és akarat. Ég és föld. Jó és rossz. Ég és föld. Élet és halál. Ég és föld. Ember és ember. Teremtés.

ÜNNEP 4.

SZÓNOK

Volt egy ember. A neve Ármin volt. Épített egy házat. Kerek volt a ház. Mint egy félbevágott alma, úgy tűnt távolról. A ház felében ágy állt, asztal és szék, szekrény, polcok, a falon tükör, és egy kép. Önmagáról. Ármin csak magát látta. Ott élt. A ház másik felében asztal és szék, szekrény, polcok, lavór, benne tiszta víz, és szerszámok, szerszámok mindenütt. Ott alkotott Ármin. Minden reggel kiállt a ház elé, és várt. És amikor jó napja volt, az égből lehullt egy gyermek. Ármin elkapta, és a házba vitte. És szerszámaival kijavította, a tiszta vízzel lemosta, és az ágyában altatta, az asztalnál megetette, majd útnak indította. És megint kiállt a ház elé, és várta a következőt. Isten dobálta neki a gyerekeket.

ÜNNEP 5.

SZÓNOK   A férfi erős, a nő gyenge. A nő szeret, a férfi akar. A férfi tesz, a nő nem.
A nő bezár, a férfi rabol. A férfi sok, a nő egy. A nő főz, a férfi öl. A
férfi nagy, a nő szép. A nő öreg, a férfi él. A nő anya, a férfi gyerek. Ha a
férfi nő lenne, a nő pedig férfi, minden megfordulna!

TURISTÁK 1.

szereplők: anya, apa, gyerek

(látszik, hogy eltévedtek, kezükben térkép, prospektus, az apánál egy sör, a gyerek szendvicset eszik)

ANYA (apának) Kérdezz már meg valakit!

APA Mit pattogsz? Kérdezd meg tel! (iszik)

ANYA Miért nincs itt kiírva semmi? (apának) Most akkor?

APA Mi most akkor?

GYEREK Ez király hely!

ANYA Ne zabálj folyton!

GYEREK (összecsomagolja a szendvicset) Jó. Ezzel mit csináljak?

ANYA (elveszi, körülnéz, eldobja egy bokorba)

APA (gúnyosan) Mintha otthon lennél, drágám!

ANYA Te fogd be inkább! (nézi a prospektust) Miért nem írják ki rendesen?

APA Nincs itt semmi. Húzzunk a rákba!

ANYA Ha már itt vagyunk, megnézünk mindent!

APA Mit, anya, mit?

ANYA A nevezetességeket. (szünet) Az itt élő embereket. Meg ilyeneket.

APA Jó. (iszik)

ANYA Akkor mondd meg, hogy mit keresünk itt?

APA A faszt keresünk itt! A faszt!

ANYA (majdnem sír)

APA Menjünk a picsába haza! (eldobja a sört, elindul)

ANYA (körülnéz) Hol a gyerek?

APA (keresi) Az előbb még itt volt.

ANYA (keresi, majd az apa szemébe néz) Tessék!

APA (megvonja a vállát) Én mondtam.

ANYA (elindul) Tessék, most ez is!

APA (megy utána) Mindegyik ezt csinálja.

(elmennek)

TURISTÁK 2.

szereplők: anya, gyerek, ember

(jön az ember, ideges a mozgása, légzése, zavarodottan hadonászik, keres valamit a földön)

EMBER ... itt volt még tegnap az előbb itt volt lettem hova tettem le ide de nincs itt kerek kerekecske ha ránézek de hátulról már nem kerek kerekecske nem fekete fehér van egy füle hol itt hol ott megfogom és iszok de hol van itt volt nem mókus van rajta festve róka van rajta festve hol van itt nincs itt volt ha nem találok húúú itt volt jaj nem fogok nevetni róka van rajta festve húúú nagy baj lesz nincs itt ...

(ahogy jött, úgy megy el)

ANYA (a távolból, lihegve siet) Ott van egy!

GYEREK (mire odaérnek, eltűnt) Nincs is.

ANYA Itt volt! Csak megismerem! (nézi a prospektust) Ilyen volt. (mutatja)

GYEREK Honnan tudod?

ANYA Láttam! Ilyen volt, és így csinált. (utánozza)

GYEREK (megijed) Biztos?

ANYA Mondom! Így csinált. (bizonytalanul utánozza) Ahogy le van írva.

GYEREK Menjünk haza!

ANYA Le akarom fényképezni! Nem hiszik el amúgy.

GYEREK (ijedt)

ANYA (észreveszi) Ott van! (fut, majd megáll) Megint! (ideges) Eltűnt! (lemondóan legyint)

GYEREK (talál egy fehér csészét, rajta egy színes róka rajz) Anya!

ANYA (kirántja a kezéből, eldobja) Ne fogdozzál semmit! Minden szart
összeszedsz itt nekem! (elindul) Gyere, keresünk másikat!

GYEREK (megy utána) Nincs itt senki.

(elmennek)

TURISTÁK 3.

szereplők: anya, apa, emberek (hárman)

ANYA (észrevesz egyet) Gyere, itt egy! (lapozgat) Ez a leköpő.

APA (odahajol az emberhez) Micsoda?

ANYA Leköpő.

EMBER (leköpi az apát)

APA (megijed) Mi van? (letörli az arcát)

ANYA Gyere, ott is egy!

APA (megy, de vissza-visszanéz)

ANYA (odaér) Gyere már! (lapozgat) Ez a megütő.

APA (közelről nézi az embert) Mi?

ANYA Megütő.

EMBER (megüti a férfit)

APA (elugrik) A picsába!

ANYA Gyere, gyere, ezt nézd!

APA Hagyjál már! (azért megy)

ANYA (odaér, olvas) Ez meg egy megölő.

APA (megijed) Mi?

EMBER (megöli a férfit)

APA Hé! (meghal)

ANYA (siet) Ott is egy! Jössz?

TURISTÁK 4.

szereplők: két férfi, emberek (négyen)

(két férfi prospektusokkal, fényképezőgéppel, kamerával)

EGYIK (az égre mutat) Te, az ott a hold?

MÁSIK (felnéz) Hol?

EMBER (fejnélküli hullát vonszol, kezében kolomp)

EGYIK Ott, a nap mögött.

MÁSIK Á, az nem lehet. Olyan nincs.

EGYIK De, az a hold.

MÁSIK Szerintem nem.

EGYIK Durva lenne azért, ha mégis!

EMBER (eltűnt)

MÁSIK (bekapcsolja a kamerát, belenéz) Ez meg mi?

EGYIK Mi van?

MÁSIK Sötét. (mert az objektívsapka rajta maradt)

EGYIK Jól kapcsolad be?

EMBER (jön, keze egy forró serpenyőben, némán ordít)

MÁSIK Mi ez a sok „C”?

EGYIK A márkája, nem?

EMBER (a forró olaj az arcára fröcsköl)

MÁSIK Lehet, hogy nappal nem vesz?

EGYIK   Hogy csak éjszakai?

MÁSIK   Mekkora egy kreténség!

EGYIK   És nappalra vehetsz másikat!

EMBER   (eltűnt)

EGYIK   (a zokniját igazítja) Az asszony szerint van jobbos meg balos zokni.

MÁSIK   (nevet) Jobbos meg balos?

EMBER   (egy másik vánszorgót szurkál, kínozza)

EGYIK   Én is azt mondtam. Azért mindennek van határa!

MÁSIK   Felesleges ökörségek.

EGYIK   Minden faszágot a nyakunkba varrnak! (fröcsög rájuk a kínzott vére)

MÁSIK   Akkor miért nincs már ujjas zokni? Mint kesztyű.

EGYIK   Olyan van. Lábtyű.

MÁSIK   Tényleg?

EGYIK   Ja.

MÁSIK   (gondolkodik) És van belőle jobbos meg balos?

EGYIK   Ha a simából is, akkor abból is.

EMBER   (eltűnt a megkínzottal)

EGYIK   Megyünk?

MÁSIK   Menjünk!

EGYIK   Nincs itt semmi. (elindul)

MÁSIK   Mi van a hátadon?

EGYIK   Mi?

MÁSIK   (odahajol) Valami piros.

EGYIK   (csodálkozik) Valami piros?

MÁSIK   Ja.

EGYIK   (mennek) Mitől lett piros?

(elmennek)

TURISTÁK 5.

szerelplők: idegenvezető, anya, gyerek, turisták

IDEGENVEZETŐ Kell egy test. Rá egy kéz, arra egy hüvelykujj, meg még négy másik.
Ujj. És kell még egy. Kéz. Hasonló. És két láb. Ujjakkal, szintén. Az egész
tetejére egy fej. Kell hozzá egy arc. És bele egy ész. És! (felemeli ujját)
Valahová kell egy szív is!

GYEREK (lelkesen) Ember!

ANYA (fejbevágja) Pszt!

ÉPÍTŐK

szereplők: négyen

(fehér, véres ruhában dolgoznak, nem tudni, mit)

EGYIK Van fej?

MÁSIK (felemel egyet) Ez? (mutatja)

EGYIK (nézi) Nem jó.

HARMADIK És ez? (mutatja)

EGYIK Dobjad! (elkapja, nézi) Jó lesz.

NEGYEDIK (szünet) Öregapámnak volt ilyen. Feje. Erős csontokkal. Hüvelykujj?
(mutatja)

MÁSIK (nézi) Jó lesz.

NEGYEDIK (odadobja) Meg a szemei. Távol egymástól, mint ennek.
(elgondolkozik) Régen láttam öregapámat.

EGYIK A fej nagyon fontos. A test azt tartja.

MÁSIK Meg a hüvelykujj. Attól ember az ember.

HARMADIK Ez egy nagyon jó szív. (mutatja)

EGYIK (megáll) Azt is rakunk bele?

NEGYEDIK Öregapámnak még az orra volt jellegzetes.

EGYIK (még mindig áll) Ez is szív nélküli lesz? Vagy mi?

MÁSIK Mit mondtak?

HARMADIK Kell bele szív valahova.

EGYIK (folytatja) A fej az ember jellegzetessége.

HARMADIK   Itt van két jó láb. (mutatja)

MÁSIK   Az ember a hüvelykujjától ember. Meg az észtől.

NEGYEDIK   Hány ujj legyen a kezeken?

HARMADIK   Öt. Itt van három, ezek jók. (dobja)

NEGYEDIK   Öregapámtól hallottam egy mesét... De már nem emlékszem.

EGYIK   Minden megvan?

MÁSIK   (számbaveszi a végtagokat) Test, két kéz, két láb, hüvelykujjak, fej, szív, ész.

EGYIK   Rakjuk össze!

(fröcsög a vér, csontok törnek, kalapálnak, vágna, fűrészelnek, szerelnek)

HARMADIK   (nézi az eredményt) Ez is olyan lett, mint mi.

MÁSIK   Megint. (legyint)

HARMADIK   Lehet kidobni! (kidobják)

EGYIK   Csak tudnám, hol rontjuk el!

VÉRSZONETT

HÓHÉR   A vér a létem. Kínszerelem fojt meg.
Mint hintázó gyermek, le s föl röpülök.
Mélybe hullok, ott jó. Démoni részleg.
A lenyúzott bőröm végtelen. Örök.

Vízbe fúlt sikolya, tűz perzselte seb,
Földbe ásott arc, pokoli szélkörök,
Letépett körömmel csontba vésett heg.
Vérvörös álmokból kilépve ölok.

A lenyugvó nap rúzsozott mosolya
Egy utolsó lehelet, kérdés: ki vagy?
Anyácska szült engem. Csókja sav és nyál.

Lelkem elhagyott, testem vérkocsonya.
Szívem még dobban, de hajnalra megfagy.
Bárd van kezemben. Életem a halál.

FINÁLÉ

SZÓNOK

Nézz körül! Ott áll egy fa. Mindenhol áll egy fa. Az se baj, ha égis ér. Az ágak tartják a lombját. Minden ág a törzsbe kapaszkodik. Indulj el! Fölfelé. Keresd meg az ágaidat! Azokon haladj. Megpihenhetsz néha. Vissza ne nézz! Ha nehezen járható egy ág, javítsd ki! Tudni fogod. És ha felértél, a legfelső ágra, akkor megérkeztél. Onnan visszanezhetsz! Mi lesz ott? A vége. Ha akarsz, ott maradsz. Ha akarsz, visszazuhansz. De el is repülhetsz! Senki sem dönt helyetted.

A FÖLDIG ÉRŐ FA

Dobrásmarci mezőt látott, kék, sárga, piros virágokkal, csivitelő madarakkal, zizegő szélben, verőfényes napsütésben. A mezőn fa állt. Hatalmas fa. Dobrásmarci füttyentett, na, én ezt megmászom! A fa mellett férfi üldögélt, de nem szólt semmit. Nem is kérdezte senki. Dobrásmarci mászta a fát. Egyenesen az égbe megy, gondolta, és ment tovább. Fölfelé. Na, mondta, mert egy embert látott lógni maga mellett. Lábánál fogva lógott egy ágon. és azt mondta, anya. Dobrásmarci ment tovább. nem sokat gondolt a lelógó emberre. Anya, dünnyögte. és jött szembe egy asszony. Üvegből ivott pályinkát. Segítséget kérek csak, ezt mondogatta. Kinek vajon, kérdezte magában Dobrásmarci. Nem tudom, mondta ki hangosan. Én sem tudom, felelte egy mesterember, én sem tudom, miért dobál nekem az isten gyerekeket. Azt dobál? Kérdezte Dobrásmarci, de olyan gyorsan haladt, hogy a választ már nem hallotta. Fehér ruhás férfi mellé ért, aki babakocsiját húzta, benne a tejfölösképű gyerekkel. megölöm majd, suttozta a férfi, és vándorolt tovább. Már csak egy fejetlen hullát vonzó ember kéne ide, gondolta Dobrásmarci. És ott jött. Fej nélküli? Kérdezte tőle. Azt keresek neki, válaszolta amaz, és leugrott egy másik ágra. Dobrásmarci a fa tetejére ért. Mezőt látott, kék, sárga, piros virágokkal, csivitelő madarakkal, zizegő szélben, verőfényes napsütésben. És a fát. Mint emez. Mi? lepődött meg Dobrásmarci. Ez meg mi? Még egyszer megkérdezte. Gyorsan lemászott a fáról. A fej nélkülit húzó mellett, a tejfölösképű mellett, aztán a mesterember, a pályinkás asszony, a lelógó ember mellett, és leugrott a fáról. Ott is mező. Ugyanaz. Akurvannyát, dühöngött Dobrásmarci, akurvannyát! Visszaugrott a fára, hogy mássza. Az ember, aki ott ült, azt mondta, én szóltam. Nekem nem szóltál, reagált rá Dobrásmarci. Akkor elfelejtetem, hümmögött az ember. Ja, szisszent fel Dobrásmarci. Ki vagy? Kérdezte aztán. Bolyai vagyok. Bolyai? Ízlelgette a nevét. Én meg Dobrásmarci. Azzal mászta a fát. Megint.

Zsámbék, 2009. július